

PÓZNEJME SE NAVZÁJEM - POZNAJMY SIĘ NAWZAJEM

2. – 4. 9. 2011

Uplynulo jen něco málo přes tři měsíce a my jsme měli opět příležitost vidět se s našimi polskými přáteli a strávit s nimi prodloužený víkend plný společných zážitků a nového poznání.

pátek 2. 9. 2011

Po příjezdu do polské Sobótky jsme byli ve vestibulu školy přivítání jejím ředitelem panem Mirosławem Jaroszem, který nás následně seznámil s program našeho tří denního pobytu. Ten se však tentokrát neodehrával v Sobótce a blízkém okolí, nýbrž v téměř tři sta kilometrů vzdáleném historickém městě Krakově.

Pátek tak byl zasvěcen především cestování v autobuse, ale to nám vůbec nevadilo, neboť jsme věděli, že uvidíme památky a místa, která jsou pro Poláky ta nejvzácnější. Do Krakova jsme dorazili po bezproblémové jízdě zhruba v půl deváté večer. Nejprve jsme se jeli ubytovat do mezinárodní ubytovny, abychom si mohli následně vyjít na

noční vycházku do centra města. Obdivovat jsme tak mohli nasvícený Wawel, Mariánský kostel, radniční věž a tržnici Sukiennice na krakovském náměstí nebo Jagellonskou univerzitu. Cestou zpět nás ještě zaujal na nábreží řeky Visly ohromný horkovzdušný balón a socha draka, která chrlila každých pět minut oheň ze své tlamy.

sobota 3. 9. 2011

Na sobotu si pro nás naši přátelé připravili opravdu bohatý program. Ihned po snídani jsme vyrazili na prohlídku dominanty města Krakova - královský zámek Wawel. Nejprve jsme vstoupili do katedrály, která je pro Poláky nejvýznamnějším chrámem v Polsku, neboť je v něm pohřbeno 25 osobností polské historie (např.: Zikmund I. Starý, Vladislav I., Vladislav II. Jagellonský, Kazimír III Veliký, Tadeusz Kościuszko nebo Józef Pilsudski). V Zikmundově věži je navíc umístěn jeden z největších zvonů na světě, který oznamuje nejvýznamnější události nejen na Wawelu, ale i v celém městě Krakově a jeho okolí. Zvon Zikmund jsme si však nestihli prohlédnout, neboť na nás již čekala průvodkyně, která nás zavedla do západní části zámku k prohlídce archeologicko-architektonické expozice. Dozvěděli jsme se tak něco málo o historii Wawelu, jeho nejvýznamnějších budovách a

prohlédli si vzácné předměty, které se do dnešní doby zachovaly. Následně jsme se s průvodkyní přesunuli přes nádvoří zámku do královské zbrojnice, ve které jsme mohli spatřit rozsáhlou sbírku bodných a sečných zbraní. V první místnosti se nacházely halapartny, kopí, katovy meče a meč spravedlnosti. Ve druhé místnosti byla umístěna brnění, štíty a výzbroj husarů, v poslední místnosti byly k vidění především střelné zbraně. Návštěvu Wawelu jsme zakončili v královské pokladnici. Obdivovat jsme tak mohli stovky klenotů, zlaté a stříbrné nádoby, exempláře dekorativních zbraní, umělecké hodiny a další předměty historické hodnoty. Dozvěděli jsme se také, že wawelská pokladnice nemá ve své sbírce ani jednu královskou korunovační korunu. Všechny totiž byly během pruské okupace ukořistěny a následně roztaveny na zlato a stříbro. Smutný to osud, že? Po náročném dopoledním programu jsme se přemístili na krakovské náměstí a následně na oběd.

Tím však náš celodenní program rozhodně nekončil. Přejeli jsme autobusem do nedaleké Věličky, abychom navštívili místní solné doly, které jsou zapsány od roku 1978 na Seznamu světového dědictví UNESCO. Po přivítání průvodcem jsme nejprve museli sestoupit po 378 schodech do hloubky 64 m, kde začínala zhruba tři kilometry dlouhá turistická trasa, zahrnující prohlídku soch historických i mýtických postav vytvořených z kamenné soli. K vidění byly také velké klenuté síně, kaple, podzemní jezera a výstava, přibližující historii těžby soli, která zde probíhala nepřetržitě od

13. století až do prvního desetiletí 21. století. Těžba soli tu byla ukončena z důvodu vysokých nákladů. Od průvodce jsme se také například dozvěděli, že důl slouží jako léčebna pro lidi trpícími nemocemi dýchacích cest a alergiemi, že kaple svaté Kingy (ochránkyně polských horníků) je vytvořena celá ze soli od podlahy až po lustry a že na jejím vybudování pracovaly tři generace po dobu 70 let. Pak už nás jen důlní výtah vyvezl zpět na povrch, a tím naše prohlídka solných dolů skončila. Ve mně osobně zanechala velký dojem a budu na ni dlouho vzpomínat. A nebudu asi sám!

neděle 4. 9. 2011

Po náročném sobotním programu a nočním přejezdu z Krakova do Sobótky byla na neděli naplánována jen krátká vycházka pod nedaleký kopec zakončená prohlídkou sobóteckého náměstí. Po obědě jsme si sbalili věci a nastal okamžik loučení. Naše paní ředitelka jménem všech účastníků třídního pobytu poděkovala našim hostitelům za nevšední zážitky, které si pro nás svým programem připravili. Díky nim jsme mohli spatřit místa, která jsou pro polský národ nejvýznamnější a nejcennější. A toho si opravdu velice vážíme. Již nyní se těšíme na další setkání!

Radek Štaff